

Domine directore doctissimo.

Me approba suffixo de infinitivo re, quia
melioratione es, et opta etiam suffixos de
imperfecto, perfecto et futuro, recommen-
dante autem non suffixo: ba pro lo imper-
fecto, sed ma, et item pro lo perfecto: pa
et pro lo futuro: fa, nam plus bono es
accipere literas m, p et f ut signos
temporale, quia es literas mnemonic-
mestico, continente in isto vocabulo
(m - p - f) Discipulos que non cognosce
antiquo latino per tale modo discere plus
facile et plus certe lingua; ergo: legere -
lege - legem - legere - legere (infinit, pres.,
imperf., futuro et perfecto). Ad hoc littera pos
denique affigere vocalo a, sicut toto
forma es: pres. me lege, imperf. me legema,
perf. me legema, futuro: me legema. Isto es
magno boneratione de vestro lingua se-
cundum meo sententia.

Suffixo: to pro participio passivo me non

pos approbare, quia multo participios finis
in so, a. ex: defenso; propterea plus bene
es, derivare part. pass. per affixio to ad
forma imperativo, a. ex: defende - defen-
eto, scribe - scribeto, audi - audito, ama-
amato

Ad articulo de J. Colowrat me responde.
Articulo es plene superfluo, si nos con-
stitue, que fine nominativo jam contine
articulo: ventus = le vent, venti = du vent,
vento = au vent, ventum = le vent,
si nos nunc age ut antiquo latino, affi-
gente ad vocabulo uno litera de caso,
omi articulo es superfluo.

Nominativo de vocabulo remane ut in an-
tiquo latino, solum multisyllabos finis,
ente in us, us, um et um de i'ee fine,
et nos affige ad radice uno e et um
vocalos de declinatione pro g, e, h, i,
etc. o, a. ex. ventus - vente, g. ventee,
d. ventei, h. venteo; unisyllabos retine

suo us in N. et affige vocales de casos ad
tema sive radice, ad ex. i mus, mure, muri,
muro; erus, erure, eruri, oruro. In hoc
modo omnis alio vocabulos in declinatione
sequi, a. ex. i homo, homine, homini, homino -
retor, retore, retori, retoro; - pisces, pisce,
pisci, pisce, - frater, fratre, fratri, fratre.
Ingo articulo definitus es inclusus in fine
de vocabulo. - Articulo indefinitus es: uno,
partitivo: de. - In vocabulario vocabulo
es signando cum suo radice (= genitivo), a. ex.
retor, retore, felix, felice; leo, leone.

Per tale modo fac soluto toto certamine de
articulo, et toto mundo pos dormire in pace.
Ut vos habeu lo differentia inter uni lingua,
qui in talisi modo construere (= constructe esse) et
inter li nove latine, qui uno plene declina-
tio habeu, permittepe, quod lo reste nuae
epistola in li nove latine ad vos address-
sua. Una lingua enim sine articulo
habeu minus agilitate et facilitate in li
expressio, quam ille cum articulo. Una
exemple vosi esse la comparatio le latine sine
flexioo cum li nove latine in hieci epistola.

La vocalis o sonat non ita mitis et mollis quam
la vocalis e, la lingua sonat ergo magis amone
et multi habilitate est. La discipule germanice,
discei facilis est lo lingua cum li declinabilis
articule, quam ille sine articulo. La nove la-
tine facilis discei, quia las casee signes
semper, si la articule sine las representans
abest, ad la nominative affigunt, la radix
demum necessari est apud li derivates, sicut
la discipule modo dixit debet, quomodo derivat.
Sic et hic consideratio ergo ad eo ducei, quod
cum mai nove latine in li recte via esset,
nam per lo declinatio le articule et venia
ad lo articule le nove latine.

La sempiterna alteratio in li alies linguae
demonstrat, quod las linguae duplicem, et
ideo corrigendas et incompletes est. Propterea
tempus est, una nove interlingua constituere
secundum li nove latine. Cogitandum etiam
est, quod una lingua eo apter et boner est,
quo magis formas ille habet. La loquens tum
sui illos eligei, quos habere volit et quis
illei necesse est. Quoad lo verbe temporalis,
venia iterum ad lo nove latine, qui ergo, sine
nonnullis imperfectitas, adhuc la bonere
interlingua est.

sub li finis affigea lo signes epistola, nuper ad lo consue

Bernhaupt scripte ad vestro informatio de maiestate in li'questio
le internationalis lingua

Las neolinguiſtas de hodie nunq' iam fere
omnis ex notis causas persuadetes est, quod
la formande internationalis lingua ex li'
antique latine formande est. Adpera modo
la expressio le prof. Mousieur: "Les mots com-
muns aux langues européennes sont presque tous
des mots latins." Omnis projectes, quis non
in h'ic' basis fundap'ur propterea pro la
constructio le intendete neolingua nullos
preis habet. Las latines vocabules la funda-
mente le neolingua esse debet. Si la antique latine
non sufficiet ~~et~~ alieis lingua & los quastes
vocabules excipere poss. H'ic' vocabules sum
etiam munde vocabules estis, ad ex. sport, lowre,
Rejiciendum autem etiam est, los latines voca-
bules, quis iam internationalis est, adhuc in-
ternationalizare de novei, quido in li' Esperanto
invenio. Per talis facte los vocabules multat
et sape defigurat, ut recognosceri ^{non} possi. Per
des alteratio h'ic'ur, la vocabule vero non
destruende est. Verisimiliti' H. Lamouf apud
li' constructio sae Esperanto in boni studio et ratio
est, sicut le duplex internationalis in scie

esmi, at suo ope non debemus declarare ut in-
correctibilis, sed debemus progredire et corrigere.
mire est, quod ea reformator "Ido" los neces-
sarios progressus non fecerit.

Si ex li' antique latine lo neologismata formate
vobis, lo vobis latine lexicon quoque ut funda-
mentis ponere debet. Propter le necessarium
reservande homogeneity les vocabules adducta
debet omnibus artificialis expressio, formate
ex li' graeco-latine et alios in eisdem modo
facere; posteriori los nationalis linguas addu-
ere poss. In huius in talis modo constructe
novi latine lexicon lo dignitas les singulis
vocabules per lo pressio excellere poss. In
talis modo evenit una novi latine lexicon, qui
omnino boner esse non poss. In li' lexicon la vo-
cabule cum sui radix signandi est; pro lo dicitur
patio la radix enim necessarium est.

Las in huius modo constructe mundi lin-
guas tum est dialectes le antique latine, quis
per los publicos discussio una communis
latine academia pro mundi linguas tractan-
des et censurandas est, usque la boner problema extrahit
et ut neologismata internationalis proclamavit

Qui ista academia sequere et obedire voluit, a li'
academia opprimeit. Ex li' antiqua latine in
saluti' modi una nove latine faceret. Ha ex-
tractio une grammatice certi desiderandi est.
(Vide lo nove latine a d'vunt).

Non la res le librerie neque una alie, sed
tantum la misericordia cum isis, qui los di-
verses linguas discere debent et la levatio les
internationalis rationis nostras causas esse
debent. Propterea autem pro solis meliorum
preparatione et anteponeere debet, qui quilibet
instruere dignus est, qui hic facit discere,
scribere et loquere potest et in quibus sua cogitatio
exprimere potest, quomodo debet et voluit. Ad est,
hinc lingua secundum li' optatio le prof. despectu
esse debet bonis omnibus, factis ad discendum,
scribendum et loquendum et apte, omnibus cogi-
tationibus ita clari et certi exprimere, ut pro una
lingua omnino possibilis est.

Omnis gravitas le antiqua latine amovenda est.
Propterea la nove lingua non habet uno grammatice
sexo, at uno plene et simplex declinatio omnibus
declinabilis vocabulos, cum uni plene declinabilis

Articuli, cum uni plene, li' articulo conjugatio
similis conjugatio, cum uni duplex compositio
les adjectives et adverbis, cum uni magis
et clare redactio les numeralis verbes et cum
uni facilis' positio les prepositio. Appud
hi' constructio la memoria le discens magis
mihi parat' esse, si' aut' omnino facilis' in
sai memoria retinere possi (ut "la voce latina"
demonstrai).

Hi' forma instructio pura simplex, per se
clare syntaxis affigens. Ad li' finis addendi
si' una instructio de li' verbee formatio et
derivatio.

Disc. Hic literas non esse ad imprimendum!

Ceterum ex his usitare possi, quid vobis placet etc.

Denique interroga, quare vos mittere egoi

Exemplares les "discusiones" n: 5 de 5.12.11.

Una satis esse.

Cum li' maxime salutatio

Vester D. Faust,

Watburg 10.12.11

Westphalia - Germania.